

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
תא"ק 14-06-39018 שקד נ' כל חברת לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט יעל הניג

תובעים	שלמה שקד
--------	----------

נגד

תובעים	כל חברת לביטוח בע"מ
--------	---------------------

הchlטה

1 התובע, חולה פרקיןISON, הגיע לתביעה בסדר דין מוקוצר תשלום תמוגולי ביטוח על פי פוליסטט סייעוד.
 2 בתביעה ביקש לחייב את הנتابעת לשלם לו תמגולים לעבר, להצהיר על חובתה להמשיך ולעשות כן
 3 בעתיד עד תום תקופת הזכאות בפוליטה [”**תגמולים עתידיים**”], להчисל פרמיות שנגבו ממנו בעבר
 4 ולשחררו מתשולמו בעתיד.
 5
 6 הנتابעת ביקשה רשות להגן, חלקה על מצב מזוכה של התובע בעבר ועל כוכתו לבקש סעד הצהרתי
 7 ביחס לתגמולים עתידיים. בהמלצת בית המשפט ניתנה רשות להגן ונקבעה ישיבת הוכחות להיום.
 8 בין לבין הגיעו הצדדים תצהירים, חוות דעת רפואיים, בקשות שונות ותגובה.
 9
 10 אמש הגיעו הצדדים להסכמות לפיהן מתקבלת התביעה במלואה לרבות לתגמולים עתידיים ובית
 11 המשפט יפסיק שכ"ט עו"ד והוצאות לאחר טיעון. היום הגיעו הצדדים את הסכמאותיהם וטיעוניהם.
 12
 13 התובע הגיע הסכם שכ"ט מותנה בהצלחה ולפיו התחייב לשלם לבאי כוחו 25% מכל תשלום
 14 שיתקבל לרבות במסגרת פשרה בתוספת מע"מ [”**ההסכם**”].
 15
 16

שכ"ט עו"ד
טענות התובע

1.1 יש לכבד את ההסכם לאור טרחתם המרובה של באי כוחו ובההתאם להנחתת כב' הנשיה [דא]
 ברק. יש לפסק שכר טרחה גם ביחס לתגמולים עתידיים. כך נפסק בתביעה דומה שניהלו עboro
 באי כוחו נגד מנורה חברה לביטוח בע"מ. אמנם באוטו עניין הסתפק בית המשפט בפסקת 20% אך
 שם התקבלה הסכמת הנتابעת בשלב קדם משפט ולפניהם נקבע דין הוכחות.
 22
 23

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"ק 39018-06 שקד נ' כל חברה לביטוח בעמ'

תיק חיצוני:

- 1.2. הנتابעת עיכבה בידיעון את תגמולו העבר ואת הכרתה בזכותו לTAGMOLIM עתידיים עד ערב דיון הנסיבות. הסכמתה לא גוזעה לחסוך מזמן של בית המשפט והצדדים אלא למלט אותה מהיוב ידוע וצפיו בפסק דין ובביקורת שיפוטית והשתתך ריבית עונשית. הפחתת החיוב בשכ"ט תעניק לנتابעת "פרס" על גיררת מבוטחים למשפטים ארוכים ויקרים ואין דבר בין לבין מדיניות שיפוטית המעודדת פשנות.

6

7

- 8.2.1. באי כוחו של התובע לא נדרש לטרחה מרובה בהינתן דיון בודד בבקשת רשות להגן, טיב התביעה שאינה מורכבת והיכורותם עם החומר מניהול התביעה נגד מנורה. מוקובל לפסק בתביעות מסווג זה שכ"ט בשיעור של כ – 15%. אין הבדל בין השלב בו התקבלה הסכם מנורה לבין השלב בו התקבלה הסכם הנتابעת. בשני המקרים חסכה ההסכם דיון הנסיבות והמשך המשפט. אין לפסק שכ"ט עבור תגמולים עתידיים.

12

- 13.2.2. ניהול התביעה לא נמשך זמן רב, התובע שבחר להגיש את תביעתו בסד"מ הוא שגרם לעיכוב בן שנה בניהול המשפט. יש להבaya בחשבו מדיניות שיפוטית מעודדת פשנות כפי שעשו גם בית המשפט בתביעה נגד מנורה.

17

18

תשובות הנتابעת

- 19.3. סבירותו של שכ"ט בהסכם מותנה בהצלחה אינה צריכה להימוד ביחס לכמות ולהיקף הטרחה הנדרשים. אני סבורה שיש לבדוק בקשר זה את היחס בין השכר המוסכם לבין הסדרי הדיון והמוקובל בשוק התביעות הרלוונטיות. להבדיל מההסדר המחייב בסעיף 16 **חוק הפיצויים לנפגעים תאוגנות דרכם התשל"ה – 1975**, לא הסדרו המחוקק או מתקין התקנות את שכר באשר לתביעות ביתו. **כללי לשכת עורכי הדין (התעריף המינימלי המומלץ), תש"ס-2000** ממליצים על שכר טרחה בשיעור של 15% בתביעה שסקומה מגע עד 161,238 ₪. מעבר לעובדה שמדובר בהמלצת, אין בכללים התייחסות למאפיינים המייחדים של התביעה שעילתה בביטוח סיודי ובهم תלותם של המבוטחים בתגמולים, הדיחיות בקבלה והשגת ביטוח מותנה בהצלחה. בהינתן אלה קשה לשלול את עשיים לבוא לביטוי בשיעור שכ"ט במסגרת הסכם מותנה בהצלחה. סבירות ההסתכם ואין לי אלא לקבוע שמדובר בשכ"ט סביר. קביעתי אינה משתנה נוכח העובדה שעד כה התקיים דיון אחד בלבד, כמוות הביקשות והתגובה שנדרש התובע להגיש וטענה על היכרות באי כוחו עם החומר.

31

- 32.4. המדיניות השיפוטית מעודדת פשנות אחד מביטוייה, מתיינות בפסקת שכ"ט. עדיין יש לבדוק האם קיימות הצדקה להפחנת שכ"ט מוסכם וסביר בנסיבות קונקרטיות שהרי אין מקום "להקrib" את עניינו של תובע ספציפי על מזbatch המדיניות. בჩינת חווות הדעת שהגישו הצדדים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
תא"ק 39018-06 שקד נ' כל חברה לביטוח בעמ'
תיק חיצוני:

1 מעלה מחלוקת על מידת ואופי השליטה של התובע בסוגרים אם כי המומחה מטעם הנتابעת לא נתן
 2 ביטוי קונקרטי לקביעתו בנושא זה. הסכמתה הנتابעת ממש עבר דין הוכחות, יתרה את חיקורת
 3 המומחה מטעם התובע אך בד מנעה את חיקורת המומחה מטעמה. דומני שיש ליחס משקל
 4 לתוצאה הסופית הנובעת מהסכם הנتابעת, קבלת התביעה במילואה לעבר ולעתיד. מכל הבדיקות
 5 האלה, הסכם הנتابעת ב眞實性 קרובה יותר לקבלת התביעה מאשר לפשרה.
 6

5 אין ולא היה צפוי לשיפור במצבו של התובע, לא בעבר, לא בהווה וודאי שלא בעתיד. מרובה הצער,
 7 הוא צפוי להחמיר ואין בפי הנتابעת טענה אחרת. מכאן שלא עשתה עם התובע חס德 כאשר הסכימה
 8 לשלם לו תגמולים עתידיים. לכל היותר נמנעה מ"טרטורו" באמצעות העלאת טענות פרוצדורליות
 9 שהיו מחייבות אותו לתקן את תביעתו ובהמשך אולץ להגיש תביעה חדשה.
 10

11 בהינתן כל אלה, אני מקבלת את עמדת התובע ופסקת שכ"ט בשיעור של 25% מהסכום עליו
 12 הסכימו הצדדים בתוספת מע"מ.
 13

14 **הוצאות**
 15 6. התובע מבקש לחשב שכ"ט על הוצאותיו לצורך ניהול המשפט ומפנה להසכם. הנتابעת מתנגדת
 16 והדין עמה. שכר טרחה מסווגם ככלל עבור עבודה ולא עבור גביית הוצאות בבחינת הוצאה לפועל.
 17 התחייבות התובע חרוגת ממחמת הסבירות. הבקשה נדחתה.
 18

19 7. התובע מבקש לאשר הוצאה עבור שכ"ט ששילם לד"ר אפרתי. לטענתו נועדה חוות דעתה להוכחה
 20 את טיבת ומהלכה הצפוי של מחללת פרקיןסון. התובע צירף אותה לראשונה למוצגיו ולא רשות
 21 והעיקר, לא שוכנعني בחיוניותה להכרעה בתביעה. הבקשה נדחתה.
 22

23 8. התובע מבקש לאשר הוצאות שהיא בת שלושה ימים שלו, של אשתו ושל בתו במלון בתל אביב.
 24 לטענתו הגיע מצפון הארץ על מנת להיעיד במשפט ונזקק לסיעון. סביר בעיני שנדרש ללון לילה בתל
 25 אביב ונזקק לסיוע ולליווי של אשתו. הוצאה מעבר לכך אינה נדרשת בסבירות ניהול המשפט.
 26 לפיכך מעצמי לפסק סכום עבור שהות בת לילה אחד של התובע ואשתו.
 27

28 9. בנוסף אני מאשרת הוצאות עבור אגרת משפט, 600 ש' עבור שכ"ט מומחה ד"ר בר ו – 49 ש' עבור
 29 איסוף חומר רפואי. איני מאשרת הוצאות משרדיות הכלולות במסגרת פסיקת שכ"ט.
 30

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"ק 39018-06-14 שקד נ' כל חברה לביטוח בע"מ

תיק חיצוני:

1

2

3

4

ניתן היום, ו' תמוז תשע"ה, 23 יוני 2015, בהעדר הצדדים.

5

∞
על הניג, שופטת

6

7

8

9

4 מותך 4